

„Nikdo by nezemřel, nebýt té mlhy. A jejího pokusu o útěk.“

Mirabella polkla. Nějak jí vyschlo v ústech.

„Nepřidala jsem se na tvou stranu,“ upozornila sestru. „Ani jsem se neobrátila proti Arsinoe. Obrátila jsem se proti Jules Miloneové, když jsem viděla, co z ní to prokletí udělalo.“ Zamračila se. „Nebo spíš, cos z ní udělala ty, když jsi podřízla její matku, a kletbu tak rozpoutala.“

Katharina lhostejně naklonila hlavu na stranu. „Akorát jsem odhalila zrůdu, kterou pod tou slupkou odjakživa schovávala. A že je to pořádná zrůda. Ta nám dá ještě zabrat, dokonce i tobě.“

Nejenom to, pomyslela si Mirabella. Dar války, který proti ní Jules v údolí použila, ji srazil k zemi. A to Jules ani pořádně nemířila.

Katharina Mirabellu pomalu obešla kolem dokola. Mirabella se pod jejím hodnotícím pohledem celá napřímila. Královna přešla očima po skvrnách na jejích modrých šatech, po roztrhaném krajkovém lemu. Ty šaty Mirabelle ani dobře neseděly. V pase a přes prsa jí byly příliš těsné, jelikož původně byly šité pro Billyho štíhloučkou sestru Jane. Paní Chatworthová je sice nechala u krejčího přešít, ale látky jednoduše nebylo dost.

Zatímco ji Katharina obcházela, Mirabella sestru nespustila z očí.

„A to je všechno?“ zajímala se Katharina. „K tomu, aby ses odvrátila od povstalců, stačilo jen tohle?“

„Ne, nejen to,“ odpověděla Mirabella a sklopila zrak. „Jsem královna. Skutečná královna, v žilách mi proudí královská krev.“

A pokrevní linie by neměla být tak snadno zapomenuta. Dokonce ani v případě, že její budoucnost spočívá v někom tak strašném, jako jsi ty.“

Katharina se otočila na podpatku a sepjala ruce takovou silou, až se jí rozechvěly.

„Zajímavé rozhodnutí, přijet do Volroye oblečená jako žebračka,“ prohlásila nakonec jako by nic. „To mělo být záměrně symbolické, nebo jsi prostě jen nesehnala nic lepšího?“

„Na pevnině tyhle šaty patřily k nejhezčím ve městě.“

Katharina zvedla obočí. „Na tom nesejde. Brzy tě zase oblečeme rádně do černé, aby sis byla podobná.“

„To si přeješ? Neměla bych spíš kajícně nosit šedý plášť? Abych dala najevo hanbu a poddanost koruně?“

„Lidem není třeba připomínat, kdo nosí korunu,“ ujistila ji Katharina. „A když už jsi tady, chci, aby tě viděli. Tebe, velkou královnu elementálku, která přišla bojovat po mém boku. Když už jsi tady, ať jsi k užitku. Ale jen když řeknu. Strážte!“ Dveře do sálu se rozletěly a Mirabella se hned zase ocitla mezi hroty kopí.

„Odveďte sestru do komnat krále manžela,“ řekla Katharina a obrátila se k Mirabelle. „Drahý Nicolas si jich nestačil užít, než zemřel po pádu z koně, a nechci, aby tak skvělé vybavení přišlo vniveč. Navíc tu samozřejmě nemáme žádné komnaty určené pro sestry korunované královny.“ S tím se Katharina otočila. Na zádech se jí zhoupaly lesklé černé kadeře. „Pošlu za tebou Bree Westwoodovou a kněžku Elizabeth. Pak nechám nahoru poslat malé